

Research Article

การพัฒนาแบบเรียนการใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น

A NEW USER-FRIENDLY TEXTBOOK ON CLASSIFIERS FOR LEARNERS OF FUNDAMENTAL JAPANESE

กิตปกรณ ศรีกิตติวรรณ และ สร้อยสุตา ณ ระนอง
ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Kitpakorn Srikittiwanna and Soysuda Na Ranong
Eastern Languages Faculty of Humanities, Kasetsart University

*E-mail: kitpakornsri@gmail.com

Received: 2024-01-30

Revised: 2024-07-23

Accepted: 2024-07-26

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบเรียนการใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบเรียนการใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นและศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นที่มีต่อกิจกรรมและแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนแผนการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4 โรงเรียนเทพลีลา จำนวน 40 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม 20 คน และกลุ่มทดลอง 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบเรียนคำลักษณนามสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น แบบทดสอบการใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test แบบ Dependent t-test และแบบ Independent t-test ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น ของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมหลังใช้แบบเรียนคำลักษณนามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความคิดเห็นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นที่มีต่อกิจกรรม และแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาแบบเรียน แบบเรียนภาษาญี่ปุ่น คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น

ABSTRACT

The objectives of this research were as follows: 1. To develop a classifier textbook for elementary Japanese learners, and 2. To study the opinions of elementary Japanese learners towards the activities and exercises created by the researcher. The sample group consisted of students enrolled in a Japanese language program. The participants were 40 students in the 4th grade at Thep-Leela School, divided into two groups: a control group comprising 20 students and an experimental group comprising 20 students. The data collection tools were a classifier textbook for elementary Japanese learners, a test on the use of classifiers for elementary Japanese language learners, and a student satisfaction questionnaire. The data analysis included calculating percentage, the mean, standard deviation, and Dependent t-test. The research found that the average score of the post-test on the use of classifiers for elementary Japanese language learners indicated that the experimental group's score was significantly higher than the control group's average score, at the 0.05 significance level. Regarding the opinions of elementary Japanese language learners towards the activities and textbooks created by the researcher, it was evident that overall satisfaction was at the highest level.

Keywords: textbook development, Japanese textbook, Japanese classifiers, elementary Japanese learners

บทนำ

ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาหนึ่งในบรรดาภาษาต่างประเทศที่ยากต่อการเรียนรู้ ดังนั้นกระบวนการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญ จำเป็นต้องใช้สื่อการสอน และเทคนิคการสอนที่ดีและเหมาะสมกับเนื้อหา นั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็ว เข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้มากที่สุด กล่าวคือ หนังสือหรือแบบเรียนเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สำคัญอย่างหนึ่ง เป็นเครื่องช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือหลักที่ช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ (Wonglekha , 2009)

นอกจากนี้ภาษาญี่ปุ่นยังมีระดับการใช้งานที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นภาษาสุภาพ ภาษาธรรมดา คำถ้อยแถลง หรือคำยักย่อง ที่อาจมีการใช้งานแตกต่างกันในแต่ละบริบทของสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งยากต่อการเรียนรู้ จึงจำเป็นต้องมีการอธิบายและยกตัวอย่างประกอบการใช้งานที่ชัดเจนเพื่อป้องกันความสับสนและใช้งานผิดพลาด ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องกระตุ้นให้ผู้เริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นได้ตระหนักเห็นความสำคัญของแบบเรียนในฐานะเครื่องมือในการจัดระเบียบความรู้ความเข้าใจในระดับ

พื้นฐานและเพื่อป้องกันการเข้าใจผิดในการใช้ภาษา
ในลักษณะต่าง ๆ (Thuwanon, 2018)

(Matsumoto, 1991, p. 82) ให้คำ
จำกัดความว่า คำลักษณนามเป็นหน่วยคำที่ปรากฏ
ในตำแหน่งที่ติดกับจำนวนนับและแสดงความสัมพันธ์
กับลักษณะที่ของกลุ่มคำนามที่ได้รับตามจำนวนนับ
และในภาษาญี่ปุ่นเมื่อจะบอกจำนวนนับสิ่งของ
จะไม่ใช้จำนวนนับโดยลำพัง จำเป็นต้องมีคำ
ลักษณนามหลังคำบอกจำนวน เช่น 1 本の鉛筆
(ดินสอ 1 แท่ง) หรือ 3 枚の紙 (กระดาษ
3 แผ่น) เป็นต้น ภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นต่างก็มี
คำลักษณนามเช่นกัน แต่เมื่อพิจารณาการใช้
คำลักษณนามในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย
ดังตัวอย่างต่อไปนี้ก็จะเห็นความแตกต่างในการใช้
คำลักษณนามของทั้งสองภาษา ดังนี้

ここに スカーフが 一枚 あります。

ที่นี่มีผ้าพันคอหนึ่งผืน

ここに 切符が 一枚 あります。

ที่นี่มีตั๋วหนึ่งใบ

ここに 切手 が 一枚 あります。

ที่นี่มีแสตมป์หนึ่งดวง

(อ้างอิงในวิจัยของ Jindapan S, 2016)

จากตัวอย่างเห็นได้ว่าในภาษาญี่ปุ่น
ใช้คำลักษณนามเพียงคำเดียวคือ 枚 (-mai)
กับคำนามผ้าพันคอ ตัว แสตมป์ ส่วนในภาษาไทย
คำเหล่านี้จะใช้คำลักษณนามที่ต่างกันออกไป ผู้วิจัย
เป็นผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย จากประสบการณ์
สอนพบว่านักเรียนมักใช้คำลักษณนามผิดพลาด

เช่น การใช้คำลักษณนามไม่ตรงกับคำนาม ตัวอย่าง
เช่น ประโยคดังต่อไปนี้ นักเรียนจะใช้คำลักษณนาม
枚 แทนที่ใช้คำลักษณนาม 本

× わたしは ネクタイを 2 枚 買っ
てきました。

(ฉันซื้อเน็คไทมา 2 เส้น)

○ わたしは ネクタイを 2 本 買
てきました。

(ฉันซื้อเน็คไทมา 2 เส้น)

งานวิจัยก่อนหน้านี้หลายฉบับได้พูดถึง
ปัญหาการอธิบายความหมายของการใช้
คำลักษณนามในตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นที่ไม่ชัดเจน
(Sou, 2019) พบว่า หนังสือเรียนภาษาญี่ปุ่น
ชั้นต้นส่วนใหญ่ไม่อธิบายการใช้คำลักษณนาม
อย่างละเอียด ซึ่งให้ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้วยตัวเอง
และเกิดปัญหาการใช้ไม่ถูกต้อง

ผู้วิจัยสำรวจการสอนคำลักษณนาม
จากหนังสือหรือตำราเรียนที่ใช้สำหรับการเรียน
การสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย จำนวน 4 ชุด
รวมทั้งหมด 16 เล่ม ได้แก่ หนังสือมินนะ โนะ นิฮงโกะ
เล่ม 1 – 4 , อะกิโกะโตะโทะโมะดะจิ เล่ม 1 – 6,
หนังสือไดจิ เล่ม 1 – 4 และหนังสือเก็งกิ เล่ม 1 – 2
พบว่า คำลักษณนามของหนังสือเรียนภาษาญี่ปุ่น
ในประเทศไทยนั้น ปรากฏอยู่ในเล่มแรก ๆ หรือ
บทเรียนต้น ๆ เท่านั้น ไม่มีการประยุกต์ใช้กับ
บทอื่น ๆ รวมถึงหนังสือเรียนหลายเล่มนั้นอธิบาย
การใช้คำลักษณนามเพียงสั้น ๆ หรือทำเป็นดัชนี
คำศัพท์ที่อยู่ท้ายเล่ม จากปัญหาดังกล่าวนั้น
ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนาแบบเรียนการใช้

คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น โดยมุ่งเน้นการใช้ 枚・台・本 ที่ปรากฏในตำราเรียน ขั้นต้นและมีการใช้ผิดพลาดมากที่สุดตามเอกสารวิจัยก่อนหน้ากล่าว อีกทั้งเพื่อให้ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นมีความสามารถในการใช้คำลักษณนามในภาษาญี่ปุ่นให้ถูกต้องซึ่งผลที่ได้จากงานวิจัยนี้ จะสามารถเป็นแบบเรียนคำลักษณนามในภาษาญี่ปุ่น และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบเรียนการใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นที่มีต่อกิจกรรมและแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ทบทวนแนวคิด

การทบทวนแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้แยกประเด็นการศึกษาเอกสารเป็น 3 ส่วน คือ การสร้างแบบเรียน, แนวคิดเรื่องแผนผังความคิดเพื่อประยุกต์การอธิบายความหมายและการใช้งานคำลักษณนาม และเอกสารกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น

การสร้างแบบเรียน

ในวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยพัฒนาแบบเรียนโดยอ้างอิงจากหนังสือ 『教科書を作ろう』 (The Japan Foundation, 2007) ซึ่งเป็นหนังสือที่รวบรวมคำอธิบาย ประโยคตัวอย่าง และแบบฝึกหัดภาษาญี่ปุ่น เพื่อให้ผู้สร้างสื่อการสอนใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการสร้างตำราเรียนและสื่อการสอนสำหรับ

ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาที่กำลังเรียนภาษาญี่ปุ่นในต่างประเทศ โดยเนื้อหาหม้อยู่ 2 ส่วนคือ ส่วนอธิบาย และ ส่วนแบบฝึก ในการผลิตตำราเรียนทั้งสองส่วนนี้มีความสำคัญควบคู่กันไป โดยที่อิงถึงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น อีกทั้งหนังสือดังกล่าวเป็นต้นแบบการจัดองค์ประกอบสื่อการสอน และสามารถสร้างสื่อการสอนต่าง ๆ นอกเหนือจากหนังสือเรียนสำหรับผู้เรียนได้

แบบเรียนฉบับนี้ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 (ส่วนอธิบาย) ผู้วิจัยรวบรวมความหมาย วิธีการใช้ รวมถึงประโยคที่ง่ายต่อผู้เรียนระดับต้น นำเสนอผ่านแนวคิดแผนผังความคิด (Mind Mapping) มาประยุกต์ใช้ในการอธิบายความหมายและการใช้งานคำลักษณนามเพิ่มในแบบเรียนอีกด้วย และส่วนที่ 2 (ส่วนแบบฝึก) ผู้วิจัยรวบรวมแบบฝึกหัดให้มีความหลากหลายในการใช้งานครอบคลุมทุกทักษะ โดยมีกิจกรรมในแบบเรียนและนอกแบบเรียน รวมถึงการสร้างการ์ตูนประกอบ การอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง

แนวคิดเรื่องแผนผังความคิด (Mind Mapping)

(Phuwiphadawa, 2001, p.145) ได้กล่าวว่า แผนผังความคิด หรือ Mind Mapping สามารถนำไปประกอบการบรรยายโดยเฉพาะครูที่มีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้เรียนนั้น เช่น ครูต้องการบรรยายมโนทัศน์ของคำสำคัญ ครูสามารถเขียนคำสำคัญลงบนกระดาษโดยอยู่ในรูปแผนผังความคิด ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 การใช้แผนผังความคิดอธิบาย

การใช้คำลักษณนาม 本

ที่มา : เรียบเรียงและดัดแปลงจากงานวิจัย

ของ (Iida, 1999, p.13 – 15)

แผนผังความคิดเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้สอนนิยมใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงสื่อการสอนเพื่อเป็นการสรุปรวบยอดให้ผู้เรียนผลิตผลการเรียนมากขึ้น มีการเรียงลำดับความสำคัญผ่านเส้นแขนงต่าง ๆ จากจุดกึ่งกลางเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดย่อย ๆ และความคิดรวมทั้งหมด สรุปได้ว่า แผนผังความคิด คือ การสร้างภาพในความคิดหรือการจัดกลุ่มความคิดรวบยอดเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของความคิดระหว่างความคิดหลักและความคิดรอง ผู้วิจัยจึงนำหลักการนี้ประยุกต์ใช้กับการอธิบายความหมายคำลักษณนาม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นคำอธิบายความหมายเป็นระบบและเป็นรูปธรรมมากที่สุด

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามภาษาญี่ปุ่น

(Hamano, 2008) ศึกษาเรื่อง การสำรวจความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำลักษณนามของผู้เรียน

ภาษาญี่ปุ่น โดยให้กลุ่มตัวอย่างผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ระดับกลางขึ้นไปจำนวน 9 คนและนักศึกษาชาวญี่ปุ่นจำนวน 20 คน ทำแบบทดสอบคำถามที่มีคำลักษณนาม 本 จำนวน 22 คำ และดำเนินการสัมภาษณ์ จากนั้น รวบรวมความถี่ของคำลักษณนามที่ได้รับคำตอบจากแต่ละคน แล้วเปรียบเทียบผลลัพธ์ของเจ้าของภาษาและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น ผลวิจัยพบว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับกลางและระดับสูงเรียนรู้ความหมายพื้นฐานของ 本 ไม่ครอบคลุม ดังนั้น ผู้เรียนจึงใช้คำลักษณนาม 本 ไม่ถูกต้อง

(Polpanich, 2008) ศึกษาการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย: กรณีศึกษานิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จากผลการศึกษาพบว่า คำลักษณนามที่ยากในการเรียนสำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ คำลักษณนามทั่วไป 8 คำได้แก่ 名, 本, 個, 足, 箇所, 台, 通り, 切れ

(Sou, 2019) ศึกษาภาพรวมของการวิจัยเกี่ยวกับคำลักษณนามและสำนวนการใช้คำลักษณนาม สำหรับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ผลการวิจัยพบว่า หนังสือเรียนภาษาญี่ปุ่นเรื่องคำลักษณนาม มักเป็นบทที่ปรากฏในช่วงครึ่งแรกของระยะเริ่มต้น อย่างไรก็ตาม ในระยะเริ่มต้น รูปแบบประโยคและคำศัพท์ที่ผู้เรียนสามารถใช้ได้นั้นมีจำกัด และมีสถานการณ์ไม่มากนักที่ต้องใช้สำนวนคำลักษณนามจึงดูเหมือนว่าโดยทั่วไปจะไม่มีคำอธิบายไวยากรณ์โดยละเอียด

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นล้วนอธิบายแต่การวิเคราะห์ความหมายและสำรวจการใช้งาน

เบื้องต้น แต่ยังไม่มีการนำเสนอเป็นแบบเรียนให้ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะรวบรวมความหมายของคำลักษณนามและนำเสนอแบบเรียนคำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้เรียนระดับต้น

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยทดลองแบบสุ่มกลุ่มควบคุมทดสอบก่อนหลัง (Randomized Control Group Pretest - Posttest Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยเลือกจากผู้เรียนแผนการเรียนภาษาญี่ปุ่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิลาสุนัยเครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น พื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 40 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม 20 คน และกลุ่มทดลอง 20 คน กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกนักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่นมาไม่ต่ำกว่าสามเดือนหรือไม่มีประวัติการเรียนพิเศษภาษาญี่ปุ่นจากสถาบันสอนพิเศษภายนอกและคณะผู้เรียนเพื่อแบ่งกลุ่ม เป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในวันที่ 27 มีนาคม 2566 จำนวน 3 คาบ คาบละ 45 นาที ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 แบ่งเป็น 2 ช่วง

ช่วงเช้าเป็นกลุ่มควบคุม และช่วงบ่ายเป็นกลุ่มทดลอง โดยไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 3 เครื่องมือ คือ

1. แบบเรียนการใช้ คำลักษณนาม สำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น โดยมุ่งเน้นการใช้ คำลักษณนาม 枚・台・本
2. แบบทดสอบการใช้ คำลักษณนาม ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความเห็นความคิดเห็นของกลุ่มทดลองที่มีต่อแบบเรียนคำลักษณนาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่านได้หาค่า IOC รายข้อทุกคำถามและค่าความยากง่าย จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์ทางสถิติและดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่า t-test แบบ Dependent t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบการใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง ด้วยสถิติทดสอบแบบไม่อิสระต่อกัน

ผลการวิจัย

แบบเรียน

เนื้อหาแบบเรียน เรื่อง การใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น มุ่งเน้นการใช้คำลักษณนาม 枚・台・本 นั้น นำเสนอผ่านแนวคิดแผนผังความคิด ซึ่งเป็นการสร้างภาพในความคิดหรือการจัดกลุ่มความคิดรวบยอดเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของการใช้งานคำลักษณนาม 枚・台・本 ที่ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนความคิดหลักและความคิดรอง

ภาพที่ 2 ตัวอย่างการอธิบายไวยากรณ์คำลักษณนาม 台 ในแบบเรียนที่สร้างขึ้น

ความคิดหลักคือความหมายและการใช้งานของคำลักษณนาม 台 ในระดับขั้นต้นมี 4 ประเภท ได้แก่ 1. ยานพาหนะ (乗り物) 2. เครื่องใช้ไฟฟ้า (電気製品) 3. เครื่องเรือน (家具) 4. เครื่องดนตรีขนาดใหญ่ (大きな楽器) และแตกออกเป็นความคิดรองคือตัวอย่างของคำนาม ได้แก่ 1. คำนามยานพาหนะ (乗り物) คือ バス・タクシー・車 2. คำนามเครื่องใช้ไฟฟ้า (電気製品) คือ テレビ・せんぷうき・エアコン 3. คำนามเครื่องเรือน

(家具) คือ ベッド・たな 4. คำนามเครื่องดนตรีขนาดใหญ่ (大きな楽器) คือ ピアノ

จุดเด่นของแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ การอธิบายความหมายและวิธีการใช้แบบการสรุปรวบยอดตามแนวคิดแผนผังความคิด ซึ่งการใช้แผนผังความคิดประกอบการบรรยายหรือการเรียนการสอนนั้นจะช่วยให้นักเรียนเห็นภาพรวมของเนื้อหาที่ทำการสอนได้อย่างดี ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น มีภาพการ์ตูนประกอบเพื่อดึงดูดความน่าสนใจ นำเสนอเป็นตัวละคร สอดแทรกคำศัพท์ คำลักษณนาม แสดงวิธีการใช้คำลักษณนามในประโยคภาษาญี่ปุ่น โดยกำหนดกิจกรรม เช่น จับคู่กับเพื่อนช่วยกันคิดคำศัพท์ที่ใช้คำลักษณนาม การเล่นเกม การทำแบบฝึกหัด ได้แก่ แบบฝึกหัดช่วยกันอ่านและแปลประโยคเป็นภาษาไทย แบบฝึกหัดแต่งประโยคใช้คำศัพท์และคำลักษณนามให้ถูกต้อง แบบฝึกหัดเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดจากการเรียงประโยค โดยเลือกลำดับของคำที่อยู่ในตำแหน่ง ★ ให้ถูกต้อง อีกทั้งมีตัวอย่างข้อสอบ รวมถึงมีการรวบรวมเว็บไซต์เกี่ยวกับการใช้คำลักษณนามโดยเฉพาะที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เพิ่มเติมโดยการสแกน QR Code เพื่อนำไปศึกษาได้ทุกที่ ทุกเวลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบ เรื่อง การใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

จากตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง การใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น

ผลวิจัยพบว่า แบบทดสอบก่อนเรียน
กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 9.25 กลุ่มทดลอง
มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 10.50 มีค่า t-test เท่ากับ
-0.684 และค่า Sig.เท่ากับ 0.498 ซึ่งให้เห็นว่า
คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มควบคุม
และกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 และหลังการทดลอง

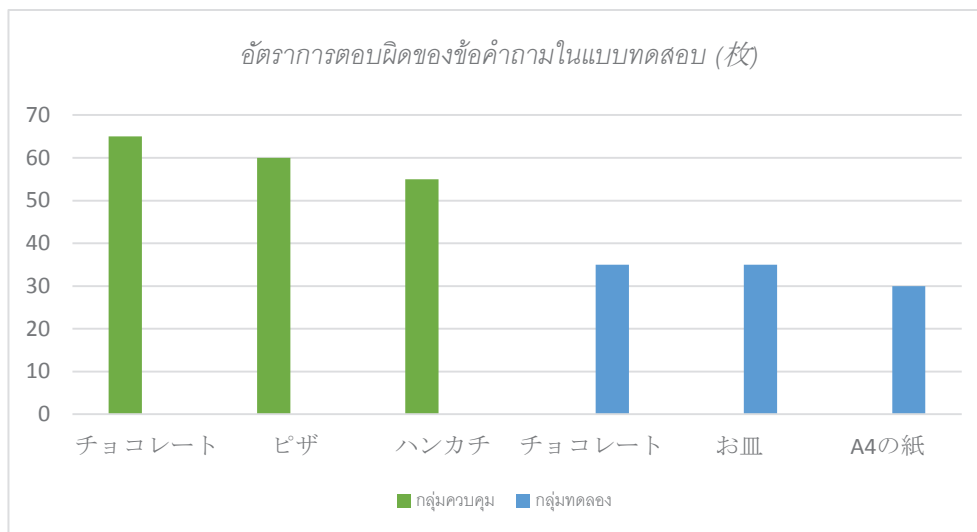
กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.60 กลุ่มทดลอง
มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 20.00 มีค่า t-test เท่ากับ
-3.875 และค่า Sig.เท่ากับ 0.001

สรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบ
หลังเรียนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ
กลุ่มทดลองที่ใช้แบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น
มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง การใช้คำลักษณนามของผู้เรียน
ภาษาญี่ปุ่นระดับต้น ก่อนและหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

	คะแนนเต็ม	กลุ่มควบคุม (n = 20)		กลุ่มทดลอง (n = 20)		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ก่อนทดลอง	30	9.25	6.07	10.50	5.47	-0.684	0.498
หลังทดลอง	30	13.60	6.12	20.00	4.14	-3.875	0.001

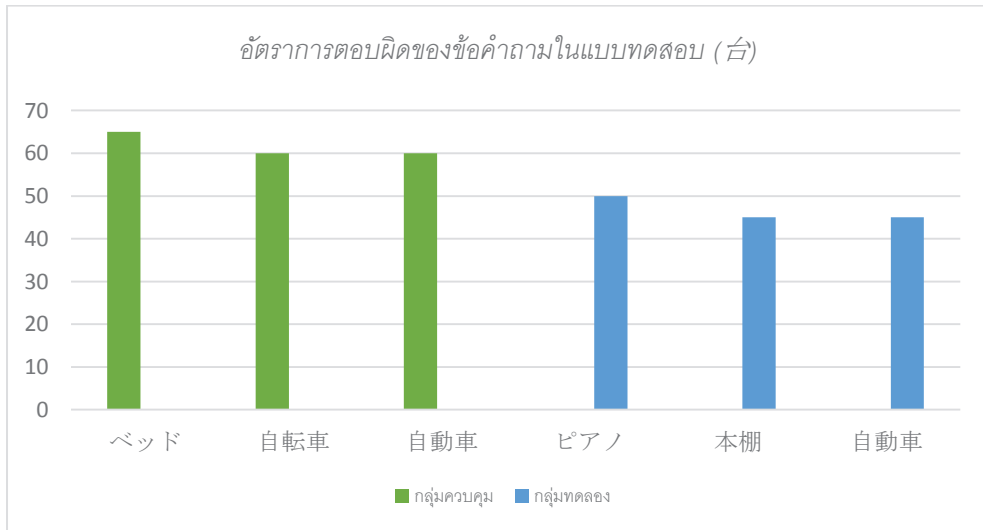
*

แผนภาพที่ 1 แสดงถึงการวิเคราะห์อัตราการตอบผิดของข้อคำถาม
ในแบบทดสอบหลังเรียนคำลักษณนาม (枚) ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

จากแผนภาพที่ 1 แสดงให้เห็นอัตราการตอบผิดของข้อคำถามในแบบทดสอบคำลักษณนาม (枚) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยคำว่า チョコレート ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีอัตราการตอบผิดสูงเป็นอันดับ

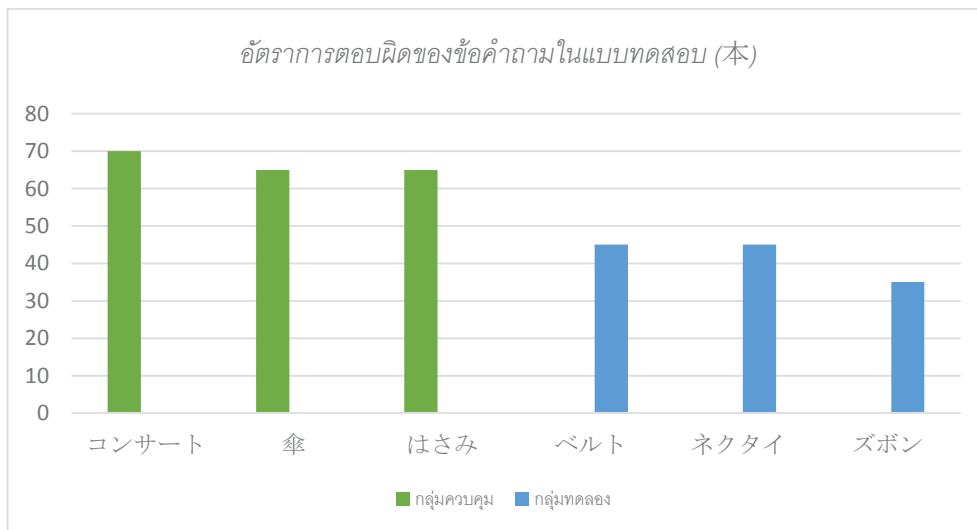
ที่ 1 โดยกลุ่มควบคุมตอบผิดร้อยละ 65 และกลุ่มทดลองตอบผิดร้อยละ 35 นอกจากนี้ กลุ่มทดลองมีอัตราการตอบผิดของข้อคำถามในแบบทดสอบคำลักษณนาม (枚) ลดลงต่ำกว่าร้อยละ 50

แผนภาพที่ 2 แสดงถึงการวิเคราะห์อัตราการตอบผิดของข้อคำถาม
ในแบบทดสอบหลังเรียนคำลักษณนาม (台) ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

จากแผนภาพที่ 2 แสดงให้เห็นอัตราการตอบผิดของข้อคำถามในแบบทดสอบคำลักษณนาม (台) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยอัตราการตอบผิดสูงเป็นอันดับที่ 1 ของกลุ่มควบคุมคือคำถาม ベッド คิดเป็นร้อยละ 65

และกลุ่มทดลองคือ คำถาม คำว่า ピアノ คิดเป็นร้อยละ 50 นอกจากนี้ พบว่าคำถาม คำว่า 自動車 ผิดเป็นอันดับ 3 ทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มควบคุมตอบผิดร้อยละ 60 และกลุ่มทดลองตอบผิดร้อยละ 45

แผนภาพที่ 3 แสดงถึงการวิเคราะห์อัตราการตอบผิดของข้อคำถาม
ในแบบทดสอบหลังเรียนคำลักษณนาม (本) ของกลุ่มความคุมและกลุ่มทดลอง

จากแผนภาพที่ 3 แสดงให้เห็นอัตราการตอบผิดของข้อคำถามในแบบทดสอบคำลักษณนาม (本) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยอัตราการตอบผิดสูงเป็นอันดับที่ 1 ของกลุ่มความคุมคือคำถาม コンサート คิดเป็นร้อยละ 70 และกลุ่มทดลองคือ คำว่า ベルト คิดเป็นร้อยละ 45 นอกจากนี้ กลุ่มทดลองมีอัตราการตอบผิดของข้อคำถามในแบบทดสอบคำลักษณนาม (本) ลดลงต่ำกว่าร้อยละ 50

ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมและแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมและแบบเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 19 สามารถเรียนรู้โดยใช้แบบเรียนไม่จำเป็นต้องมีครูผู้สอนก็สามารถเข้าใจภาษาญี่ปุ่นได้มากขึ้น และข้อที่ 20 โดยภาพรวม ท่านมีความพึงพอใจต่อแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับใด คำตอบอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.44 รองลงมา คือ กิจกรรมที่จัดในแบบเรียนมีความน่าสนใจ สนุกสนาน และ กิจกรรมที่จัดในแบบเรียนเหมาะกับวัยผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.47 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เป็นแบบเรียนสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นในเรื่อง การใช้คำลักษณนาม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.57

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

แบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอธิบายความหมายและวิธีการใช้ผ่านแผนผังความคิด (Mind Mapping) ทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถเชื่อมโยงความหมายและวิธีการใช้คำลักษณนาม อีกทั้ง เสริมสร้างทักษะในการวิเคราะห์ จัดระเบียบความคิดอย่างเป็นระบบ ช่วยในการจดจำ และง่ายต่อการเรียนของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น โดยมีโครงสร้างแบบเรียนตามหนังสือ 『教科書を作ろう』 ของเจแปนฟาวนด์เซ็น

คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบอัตราการตอบผิดของข้อคำถามในแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม (กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง) พบว่า กลุ่มควบคุมมีอัตราการตอบผิดลดลงไม่ถึงร้อยละ 20 ในทางกลับกัน กลุ่มทดลองมีอัตราการตอบผิดลดลงมากกว่าร้อยละ 50 สรุปได้ว่า กลุ่มทดลองที่ได้ใช้แบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถใช้คำลักษณนามผิดพลาดได้ลดลง

ความคิดเห็นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นที่มีต่อกิจกรรมและแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถเรียนรู้โดยใช้แบบเรียน ไม่จำเป็นต้องมีครูผู้สอนก็สามารถเข้าใจภาษาญี่ปุ่นได้มากขึ้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ

เป็นแบบเรียนสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นในเรื่อง การใช้คำลักษณนาม

การอภิปรายผล

การใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นระดับต้นหลังจากการทดลองสอนกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง การใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มควบคุม อาจกล่าวได้ว่าแบบเรียนการใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นสามารถนำไปสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้คำลักษณนามภาษาญี่ปุ่นระดับต้นได้เข้าใจ เพิ่มพูนทักษะและความรู้ วัตถุประสงค์จากการเรียนรู้ในรูปคะแนนที่ได้เพิ่มมากขึ้น เป็นที่ประจักษ์ว่าแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นสามารถลดปัญหาการใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้องรวมถึงเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนเรื่องการใช้คำลักษณนาม 枚・台・本 ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนใช้แบบเรียน

นอกจากนี้ คำถามที่ตอบผิดมากที่สุดส่วนใหญ่เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ หลังจากใช้แบบเรียนการใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น พบว่าผู้เรียนยังมีปัญหาการใช้คำลักษณนามผิดอยู่ ซึ่งอาจจะเกิดจากปัญหาการอ่านอักษรคาตากานะไม่คล่องจึงไม่ทราบความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ จึงเลือกใช้ผิดได้

จากผลการวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่าการใช้แบบเรียนคำลักษณนามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังคงต้องพัฒนาแบบเรียนคำลักษณนามให้ครอบคลุมในระดับขั้นต้นให้ดียิ่งขึ้นไป

ความคิดเห็นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น ระดับต้นที่มีต่อกิจกรรมและแบบเรียนที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมและแบบเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 19 สามารถเรียนรู้โดยใช้แบบเรียน ไม่จำเป็นต้องมีครูผู้สอนก็สามารถเข้าใจภาษาญี่ปุ่นได้มากขึ้น และข้อที่ 20 โดยภาพรวม ท่านมีความพึงพอใจต่อแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับใด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.75 เนื่องจากแบบเรียนการใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง และสามารถเรียนรู้โดยไม่จำเป็นต้องสำเนาเป็นเอกสารเป็นแผ่นกระดาษ สามารถใช้ได้ในแท็บเล็ตหรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์โดยสแกน QR CODE เพื่อเข้าสู่บทเรียนได้ตลอดเวลา และข้อที่มีค่าเฉลี่ย

ต่ำสุด คือ เป็นแบบเรียนสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นในเรื่อง การใช้คำลักษณนาม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.57 ในส่วนนี้ผู้วิจัยพบว่าคำศัพท์บางคำมีความยากต่อผู้เรียน จำเป็นต้องกำกับด้วยอักษรฮิรางานะหรืออักษรโรมาจิ รวมถึงคำแปลให้ผู้เรียน ตลอดจนปรับปรุงไวยากรณ์ที่มีความยากเกินไปสำหรับผู้เรียนระดับต้น

จากผลการวิจัยข้างต้น กล่าวได้ว่าแบบเรียนการใช้คำลักษณนามของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น 枚・台・本 นั้นสามารถพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการใช้คำลักษณนามให้ถูกต้องมากขึ้น เนื่องจากเป็นแบบเรียนเสริมที่ไม่จำเป็นต้องมีผู้สอน ผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนได้ด้วยตนเอง อีกทั้งการใช้แบบเรียนและฝึกทำแบบฝึกหัดอยู่เป็นประจำนั้น ช่วยให้ผู้เรียนคุ้นเคยสามารถใช้คำลักษณนามได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น และผู้เรียนก็มีความคิดเห็นต่อแบบเรียนและกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด

REFERENCES

- Jindapan S. (2016). **A comparative study of worldviews between Thai and Japanese Native Speakers from classifiers.** (Master's Thesis). Kasetsart University, Bangkok. (In Thai)
- Hamano, H. (2008). A survey on the acquisition of classifiers by Japanese learners. **Language culture and Japanese language education, 35,** 49-52.
- Iida, A. (1999). **Meaning and usage of Japanese classifiers.** (Doctoral Thesis). The University of Tokyo, Tokyo.
- Jindapan S. (2016). **A comparative study of worldviews between Thai and Japanese Native Speakers from classifiers.** (Master's Thesis). Kasetsart University, Bangkok. (In Thai)

- Matsumoto, Y. (1991). The Semantic Structures and System of Japanese Classifiers. **Gengo kenkyu (Journal of the Linguistic Society of Japan)**. Volume 1991 Issue 99. 13 – 75.
- Polpanich N. (2008). **A study of the usage of classifiers in Japanese of the native Thai learners: A case study of students majoring in Japanese language, department of foreign languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University.** (Master's Thesis). Kasetsart University, Bangkok. (In Thai)
- Phuwiphadawat S. (2001). **Leaner Centeredness and Authentic Assessment**. 2 Edition. Chiangmai: The Knowledge Center. (In Thai)
- Sou, T. (2019). An Overview of Japanese Quantifiers and Quantitative Expressions: Towards Application to Japanese Language Education. **Tokyo Gakugei University. Journal of Educational Research**, 40, 1-16.
- The Japan Foundation. (2007). **Kyokasho wo tsukurou**. The Japan Foundation Japanese Language Institute Teaching Material Development Team, (Kyokasho wo tsukurou).
- Thuwanon P. (2018). A Survey of Japanese textbook Development consistent with E-learning Behavior of Dhurakij Pundit University's student. **Journal of Business Administration and Languages (JBAL)**, 6(1), 1-7. (In Thai)
- Wonglekha F. (7 February 2009). Textbook.: An important aid in developing student quality. Daily News newspaper. Page 4. (In Thai)
-